

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΗΝ
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Τεύχος 7
Περίοδος Β'

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τιμή: 0,50€

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ Ενάντια σε φτώχεια, ανεργία, καταστολή Κάτω η εγκληματική κυβέρνηση Μητσοτάκη

Νόμος είναι το δίκιο
του εργάτη!

σελ.3

Η νίκη στην E-food,
είναι νίκη όλων των
εργαζομένων!

σελ.5

Ο αγώνας των
εκπαιδευτικών
ενάντια στην
αξιολόγηση

σελ.6

Εκδήλωση - Βιβλιοπαρουσίαση

“Η Εξέγερση του Πολυτεχνείου”,
του Σωφρόνη Παπαδόπουλου

Πρόγραμμα Εκδηλώσεων

Πέμπτη 11/11 - Βόλος

15:00, Κτίριο Δελμούζου – Παραλιακό Συγκρότημα, Αίθουσα Θ'

Παρασκευή 12/11 Πάτρα

12:30, Μικρό Αμφιθέατρο Πανεπιστημίου Πελοποννήσου (Πρώην ΤΕΙ)

Σάββατο 13/11 Ιωάννινα

18:00, καφέ Ίριδα

Τρίτη 16/11 Αθήνα

18:30 Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθηναίων (Ακαδημίας 50, αίθουσα «Τρί-
τη», είσοδος από Σόλωνος)

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση Των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων (Συνδικαλιστική Παράταξη της ΟΚΔΕ) είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που την δημιούργησαν.

-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπίζουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα. Προτείνουμε και έχουμε:

- Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για την νικηφόρα έκβασή τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

**ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑΝ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ
ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!**

ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ

Εκατομμύρια εργαζόμενοι σε ολόκληρη τη Νότια Κορέα πραγματοποίησαν γενική απεργία στις 20 Οκτωβρίου, σε μια μάχη για τα κοινωνικά και εργατικά δικαιώματα. Οι διαδηλώσεις δέχθηκαν άγρια καταστολή από την αστυνομία σε μια προσπάθεια να περιοριστεί το απεργιακό κύμα.

Είχε προηγηθεί, στις 2 Σεπτεμβρίου, η σύλληψη του YangKyung-so, προέδρου της Κορεατικής Συνομοσπονδίας Συνδικάτων (KCTU) — την μεγαλύτερη οργάνωση συνδικάτων της Νότιας Κορέας. Ο Kyung-so είναι ο 13ος πρόεδρος της KCTU στη σειρά που φυλακίζεται και σήμερα είναι ακόμα στη φυλακή. Η σύλληψή του πραγματοποιήθηκε μόλις λίγες ώρες μετά την επίτευξη συμφωνίας από την κυβέρνηση με στόχο την αποφυγή πανεθνικής απεργίας νοσηλευτών.

Η KCTU ζήτησε γενική απεργία, απαιτώντας την απελευθέρωση του YangKyung-so και ένα ευρύ φάσμα κοινωνικών και οικονομικών μεταρρυθμίσεων. Παρ' όλες τις απειλές της κυβέρνησης πως η διαδήλωση ήταν παράνομη (με πρόσχημα την παραβίαση μέτρων για την πανδημία) και την μεγάλη καταστολή, το συνδικαλιστικό κίνημα της Νότιας Κορέας δεν φιμώθηκε. Παρ' ότι η κυβέρνηση κινητοποίησε 16.000 χιλιάδες αστυνομικούς μόνο στη Σεούλ, πραγματοποιήθηκαν κινητοποιήσεις σε περίπου 13 πόλεις με τεράστια συμμετοχή εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων απ' όλους τους εργασιακούς κλάδους με το μεγαλύτερο βάρος, ωστόσο, να πέφτει στην πρωτεύουσα. Το γεγονός πως το κέντρο της Σεούλ είχε μετατραπεί σε φρούριο από αστυνομικές κλούβες όχι μόνο δεν εμπόδισε τους εργαζόμενους να διαδηλώσουν αλλά η συμμετοχή ήταν τεράστια. Η κυβέρνηση σε μεγαλύτερη όξυνση της καταστολής ανακοίνωσε έρευνα για τους διοργανωτές των διαδηλώσεων με σκοπό να κάμψει το ηθικό και την συνέχιση των κινητοποιήσεων.

ΗΠΑ

Περισσότεροι από 100.000 εργαζόμενοι των ΗΠΑ βρέθηκαν σε απεργία τον Οκτώβριο, καθώς ένα κύμα βιομηχανικής δράσης που ονομάστηκε «Striketober» (από το strike= απεργία και το October= Οκτώβριος) σαρώνει την Αμερική. 10.000 εργαζόμενοι στον κολοσσό παραγωγής αγροτικού εξοπλισμού JohnDeere προχώρησαν σε απεργία απαιτώντας καλύτερες συνθήκες εργασίας και αύξηση μισθών, στην μεγαλύτερη απεργία στις ΗΠΑ από το 2019. Όλα ξεκίνησαν όταν η διεύθυνση παρουσίασε στους εργαζόμενους νέα συλλογική σύμβαση η οποία αποδυνάμωνε τα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα, αύξανε σχεδόν εικονικά τους μισθούς ενώ οι εργαζόμενοι έπρεπε να επιβιώνουν δουλεύοντας συνεχόμενες υπερωρίες με 10ωρες και 12ωρες βάρδιες 6-7 μέρες την εβδομάδα. Η JohnDeere εκτόξευσε τα κέρδη της κατά 61% τα τελευταία χρόνια, σημειώνοντας ρεκόρ το 2021.

Ταυτόχρονα, περισσότερες από 24000 νοσοκόμες και εργαζόμενοι στον υγειονομικό τομέα κατέβηκαν σε απεργία διεκδικώντας αύξηση των μισθών τους και μεγαλύτερα διαλείμματα ώστε να αντιμετωπιστεί η εξουθένωσή τους από την πανδημία.

Μαζί με τους προηγούμενους κλάδους, περίπου 60.000 εργαζόμενοι τηλεοπτικών και κινηματογραφικών συνεργειών απήργησαν τη Δευτέρα 18 Οκτωβρίου. Έχει ξεκινήσει μια αύξηση της δραστηριότητας των αμερικανικών συνδικάτων μετά από δεκαετίες παρακμής, καθώς το προσωπικό απαίτησε καλύτερα δικαιώματα στην πανδημία. Χιλιάδες άλλοι εργαζόμενοι είχαν ήδη απεργήσει τον Οκτώβριο, συμπεριλαμβανομένων 700 νοσηλευτών στη Μασαχουσέτη, 2.000 εργαζομένων σε νοσοκομεία της Νέας Υόρκης και 1.400 εργαζομένων στο εργοστάσιο Kellogg στο Μίσιγκαν, τη Νεμπράσκα, την Πενσυλβάνια και το Τενεσί.

ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ!

Το παραπάνω σύνθημα, έχει μια ιστορία, τουλάχιστον 46 χρόνων. Πρωτοακούστηκε και καθιερώθηκε, στους σκληρούς απεργιακούς εργατικούς αγώνες της περιόδου της μεταπολίτευσης και ιδίως από τους αγώνες των λεγόμενων εργοστασιακών Σωματείων. Οι ρίζες όμως αυτού του συνθήματος, όπως και οι ρίζες του κύματος αγώνων (εργατικών, φοιτητικών, κοινωνικών κ.α.) της μεταπολίτευσης, προφανώς και φθάνουν, στην ίδια την «εξέγερση του Πολυτεχνείου», στις 17 Νοέμβρη 1973. Η εξέγερση του Πολυτεχνείου και οι αγώνες της Μεταπολίτευσης έθεσαν τα θεμέλια για την κατάκτηση των σύγχρονων πολιτικών, κοινωνικών και δημοκρατικών μας δικαιωμάτων, για πρώτη φορά, σε τέτοια έκταση και διάρκεια.

Δεν είναι λοιπόν λόγω της 48ης επετείου, της «εξέγερσης του Πολυτεχνείου», που θυμόμαστε αυτό το σύνθημα, αλλά λόγω της τρέχουσας επικαιρότητας, που πάνω από όλα απαιτεί την κοινωνική προστασία, των πιο αδύναμων: των εργαζομένων, των ανέργων, των φτωχών και μεσαίων λαϊκών στρωμάτων και όχι μόνο. **Σε μια κοινωνία, που η συντριπτική πλειοψηφία της, είναι χτυπημένη** από: 1) την όξυνση της οικονομικής κρίσης, 2) τα 4 εφιαλτικά Μνημόνια, 3) την ύπαρξη πλέον και κοινωνικής κρίσης με 1 εκατομμύριο ανέργους, 300.000 νέους που έχουν μεταναστεύσει, το 50% του πληθυσμού σε συνθήκες φτώχειας, σχετικής ή απόλυτης, 4) την υγειονομική κρίση την πανδημία, με 16.000 περίπου θανάτους και τεράστιες απώλειες στα εργατικά και λαϊκά εισοδήματα, 5) τις πυρκαγιές και τις πλημμύρες, σε πολλές

περιοχές της χώρας, 6) την εγκληματική διαχείριση, των παραπάνω, επί 2 χρόνια, από την νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της ΝΔ, που έχει μοναδικό σκοπό και οδηγό την μέχρι τέλους στήριξη των κερδών μιας μικρής μειοψηφίας, ντόπιων και ξένων, τραπεζιτών, εφοπλιστών, τοκογλόφων και δανειστών. 7) Την διαρκή προσπάθεια, από την ίδια κυβέρνηση, αρχικά στο όνομα της πανδημίας, περιορισμού των εργατικών, κοινωνικών και λαϊκών δικαιωμάτων, με κάθε είδους περιορισμούς ή απαγορεύσεις (συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις, καταλήψεις, απεργίες, στάσεις εργασίας κλπ). Ακόμη και με πειθαναγκασμούς ή ωμή καταστολή. 8) Πέρα από αυτά, έρχεται και ένα επιπλέον χτύπημα, ένα κύμα ακρίβειας, σε προϊόντα και υπηρεσίες, κυρίως, ως αποτέλεσμα της λειτουργίας της οικονομίας της ελεύθερης αγοράς, που τζογάρει, κερδοσκοπεί ή επενδύει σε ακίνητα, πρώτες ύλες κλπ, πέρα από τις «διακυμάνσεις» λόγω ελλείψεων ή «ζήτησης».

Απέναντι σε αυτήν την επίθεση, δεν υπάρχει κάτι άλλο από το να αντισταθούν, να διεκδικήσουν, να απεργήσουν, να κινητοποιηθούν κλπ. Είναι αλήθεια, ότι, το τελευταίο δίμηνο υπήρξαν αρκετές, αντιστάσεις, οιοποίες βέβαια, δεν ενώθηκαν ή συντονίστηκαν, και για τις οποίες τα ΜΜΕ, στην καλύτερη περίπτωση, σιώπησαν.

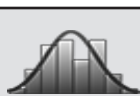
Με αφορμή τις κινητοποιήσεις, των διανομένων της EFOOD, των εκατοντάδων χιλιάδων εκπαιδευτικών, της ΔΕΗ, της ΠΝΟ (πανελληνίας ναυτικής ομοσπονδίας), και των λιμενεργατών του Πειραιά, στις εγκαταστάσεις της Cosco, οι οποίες ήταν και οι πιο μαζικές, τηρουμένων κάποιων αναλογιών, να σημειώσουμε τα εξής:

1) Σχεδόν σε όλες, εκτός μιας, εργοδοσία και κυβέρνηση, χρησιμοποίησαν το νόμο Χατζηδάκη (ν.4808/2021), για να κηρυχθούν οι απεργίες παράνομες και καταχρηστικές.

2) Στους εκπαιδευτικούς ιδιαίτερα, η υπουργός κ. Κεραμέως και η κυβέρνηση, χρησιμοποίησε, επιπλέον και κάθε άλλου είδους πειθαρχικές, διοικητικές, ποινικές διατάξεις εγκλώντας τους απεργούς ότι «δεν εφαρμόζουν - απειθαρχούν στους νόμους, σε διατάγματα ή νόμιμες αποφάσεις της κυβέρνησης, των αρχών κλπ». Απειλίσαν με κάθε είδους διώξεις, πειθαρχικές και ποινικές (φυλάκιση ή χρηματική ποινή), που όμως δεν οδήγησαν πουθενά, αντίθετα εξόργισαν και διέυρναν την κινητοποίηση. Κινητοποίηση, που «σταμάτησε», μόνο κάτω από την άμεση ή έμμεση προδοσία, των επίσημων/κυρίαρχων «συνδικαλιστικών ηγεσιών».

3) Στους διανομείς της EFOOD, η **κινητοποίηση τους (συνέλευση-απόφαση, απεργία, διαδήλωση)**, με την καθοριστική βοήθεια της «επιτροπής αγώνα διανομέων», στην Θεσσαλονίκη, ήταν τόσο, άμεση, δυναμική και μαζική, ώστε «απενεργοποίησε» κάθε διάθεση της εργοδοσίας, να προσφύγει στον νόμο Χατζηδάκη, και στις διατάξεις του, που περιορίζουν, και ουσιαστικά απαγορεύουν την απεργία.

Απέναντι λοιπόν στην πολύμορφη κρίση και στην ανασφάλεια αλλά και στο αντεργατικό οπλοστάσιο κυβέρνησης και εργοδοτών, απέναντι στο δόγμα «Νόμος και Τάξη», απέναντι στον «αστικό»-«Νόμο και στο Δίκαιο» οι εργαζόμενοι πρέπει να επιβάλλουμε στην πράξη τον δικό μας νόμο, το **«ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ»**.

Στατιστικά

Η 8η έκθεση του Παρατηρητηρίου ILO για τις επιπτώσεις του ιού COVID-19 στην απασχόληση, επιβεβαιώνει ότι το 2020, η χρονιά που στιγματίστηκε από το ξέσπασμα της πανδημίας, οδήγησε τους φτωχότερους σε ακόμη πιο δεινή κατάσταση καθώς μειώθηκε κατά 15% η συμμετοχή στην οικονομική δραστηριότητα των χαμηλόμισθων σε σύγκριση με το 2019. Ενδεικτικό αποτελεί ότι οι επιχειρήσεις με 1 - 4 εργαζομένους σημείωσαν απώλειες στις ώρες εργασίας κατά 12,1%. Την ίδια στιγμή, ενώ η κυβέρνηση κομπάζει για την μηδαμινή μείωση της ανεργίας το Σεπτέμβριο του 2021 (από 13,8% τον Αύγουστο έπεσε στο 13,3% το Σεπτέμβρη), η ανεργία στους νέους συνεχίζει να καλπάζει.

Το ποσοστό των νέων που εξαιτίας της ακραίας φτωχοποίησης και της ανεργίας δεν μπορεί ούτε να εργαστεί αλλά και ούτε να σπουδάσει έχει αυξηθεί στο 20%! Η Ελλάδα συνεχίζει να κατέχει την πρωτιά όσο αφορά την ανεργία των νέων σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Οι τιμές ανεβαίνουν αλλά οι μισθοί πέφτουν. Σύμφωνα με συγκριτική μελέτη της βρετανικής εταιρείας διαχείρισης κεφαλαίων Money, η υψηλότερη μείωση του κατώτατου ημερομίσθιου τη δεκαετία 2010-2020, έγινε στις ΗΠΑ (15,5%) ενώ η δεύτερη μεγαλύτερη μείωση έγινε στην Ελλάδα (12,2%). Τα δημοσιευμένα στοιχεία, αποδεικνύουν ότι, σήμερα, η Ελλάδα έχει το όγδοο χαμηλότερο ημερομίσθιο μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ και δεν υπερβαίνει το ποσό των 4,96 ευρώ. Η «αύξηση του μισθού» που ψήφισε η κυβέρνηση Μητσοτάκη, μόλις 2%, είναι εξοργιστικά ελάχιστη και

δεν φέρνει καμιά ανακούφιση μπροστά στο νέο «τσουνάμι» ακρίβειας που θα σαρώσει τον προϋπολογισμό των νοικοκυριών. Ο χειμώνας προμηνύεται απελπιστικά δύσκολος για τους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Πέρυσι, το 17% των Ελλήνων δεν ήταν σε θέση να ζεστάνει το σπίτι του, διπλάσιο ποσοστό συγκριτικά με τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Eurostat). Φέτος, η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ θα φουσκώσει τους λογαριασμούς στο τριπλάσιο. Η ραγδαία άνοδος των τιμών στο φυσικό αέριο (108,5%) και το πετρέλαιο θέρμανσης (28,9%) επί της ουσίας καταντάει απαγορευτική τη θέρμανση σε πολλά νοικοκυριά ενώ βασικά προϊόντα κατανάλωσης έχουν μετατραπεί σε είδη πολυτελείας: αυξήσεις σε κρέας 17%, νωπά ψάρια 6,6%, τυριά 3,5%, ελαιόλαδο 2,6%, φρούτα 5,2%, λαχανικά 8%.

Εργατικό δυστύχημα στην COSCO

Με άμεση προκήρυξη απεργίας απάντησαν οι εργαζόμενοι

Σε τέσσερις 24ωρες απεργίες κατέβηκαν οι εργαζόμενοι της COSCO από τα μεσάνυχτα της Δευτέρας 25/10 σε απάντηση για το εργατικό δυστύχημα που συνέβη το απόγευμα της ίδιας ημέρας και είχε σαν θύμα έναν 40χρονο εργαζόμενο.

Συγκεκριμένα, όπως καταγγέλλεται, ο δύστυχος εργάτης δούλεψε στη βάρδια του (15.00-23.00) όταν εγκλωβίστηκε στις ράγες που κινούνται οι γερανογέφυρες, με αποτέλεσμα τραυματιστεί θανάσιμα. Το ΑΠΕ-ΜΠΕ και πολλά ειδησεογραφικά δίκτυα, μη εξαιρουμένης και της Αυγής, έσπευσαν να παρουσιάσουν πως βρισκόταν εκτός βάρδιας και επέστρεφε για τα προσωπικά του αντικείμενα, στρέβλωση που ακόμη και αν ίσχυε καθόλου δε θα πετύχαινε το στόχο της: να ελαφρύνει τις ευθύνες που βαραινουν την εγκληματική εργοδοσία. Αυτό που προσπαθούν να προλάβουν τα ΜΜΕ της λίστας

Πέτσα είναι η αναπόφευκτη σύνδεση του γεγονότος με την εφαρμογή του εργατοκτόνου νόμου Χατζηδάκη, και άρα τις ευθύνες που βαραινουν και την κυβέρνηση.

Η αντίδραση των εργαζομένων στο κάτεργο της COSCO ήταν άμεση, με πολύ συγκεκριμένα αιτήματα. Διεκδικούν να σταματήσουν οι κόντρα βάρδιες, μόνιμη σταθερή εργασία, με πλήρη εργασιακά δικαιώματα για να μπορεί να υπάρχει έτσι και οργάνωση της δουλειάς, οι 4αρες πόστες (ομάδες εργασίας αποτελούμενες από 4 άτομα μόνο) από δω και πέρα να είναι 6, μέτρα ασφαλείας και προστασίας της υγείας των εργαζομένων. «Το ιδιότυπο καθεστώς «ελεύθερης οικονομικής ζώνης» που έχει εγκαθιδρύσει η κινέζικη Cosco, με τις πλάτες και την πολιτική στήριξη όλων των κυβερνήσεων τα τελευταία χρόνια» καταγγέλει και η ΠΙΕΝΕΝ. Μιλώντας στην απεργιακή συγκέντρωση της

Τρίτης, ο πρόεδρος του Σωματίου ΕΝΕΔΕΠ ενημέρωσε ότι το μεσημέρι αντιπροσωπεία του Σωματίου μαζί με αντιπροσωπεία του Εργατικού Κέντρου Πειραιά θα συναντηθεί με την Διοίκηση της Cosco, προειδοποιώντας για κλιμάκωση της απεργίας αν δεν ξεκινήσει η λήψη των απαραίτητων μέτρων άμεσα.

Η ΕΝΕΔΕΠ ανέστειλε την νέα 48ωρη απεργία που είχε εξαγγείλει την Παρασκευή 29/10 καθώς ο αγώνας των εργαζομένων κέρδισε ένα μέρος των αιτημάτων τους. Με μια διαφοροποίηση στα πόστα: ζητούσαν βάρδια και πήραν 5άρα (πέντε άτομα δηλαδή ανά βάρδια και όχι τέσσερα που ήταν μέχρι σήμερα). Όμως έμεινε ανικανοποίητο το αίτημα της ΣΣΕ και οι εργαζόμενοι πρέπει να συνεχίζουν τον αγώνα τους για την υπογραφή της.

Η νίκη στην E-food, είναι νίκη όλων των εργαζομένων!

Ηefood στις 15 Σεπτεμβρίου ανακοίνωσε με μήνυμα (!) σε 115 διανομείς ότι δεν θα ανανεώσει τις τρίμηνες συμβάσεις εργασίας τους! Κάτω από την πίεση των μαζικών κινητοποιήσεων/ απεργιών- αναδιπλώθηκε πλήρως και όχι μόνο δεν απέλυσε τους 115 συναδέλφους αλλά δεσμεύτηκε εγγράφως να μετατρέψει τις 2.016 τρίμηνες συμβάσεις από την Manpower σε αορίστου χρόνου στην efood!

Αξίζουν πάρα πολλά μπράβο σε όλους τους συναδέλφους της efood, που όχι μόνο δεν υπέκυψαν στον εκβιασμό, αλλά με θάρρος και τεράστια αποφασιστικότητα βγήκαν στην επίθεση, διεκδίκησαν τα αυτονόητα και δικαιώθηκαν! Ήταν μια μεγάλη εργατική νίκη με πολλούς αποδέκτες! Μια νίκη ενάντια σε μεγάλους και μικρούς εργοδότες που τρίβανε τα χέρια τους, περιμένοντας να χάσει ο αγώνας των συναδέλφων της efood και να επιστρέψουν ηττημένοι στα δικά τους μαγαζιά/κάτεργα! Παράλληλα έδωσαν δύναμη σε όλο τον κλάδο και γέμισαν με αυτοπεποίθηση όλους τους εργαζόμενους, ότι οι αγώνες μπορούν να κερδίζουν, ακόμα και στην μνημονιακή περίοδο, όπου η επίθεση κυβερνήσεων και εργοδοτών έχει χτυπήσει κόκκινο. Ταυτόχρονα, ήταν ένα τεράστιο πλήγμα στην κυβέρνηση, ένα πρώτο αλλά σημαντικό χτύπημα στο νόμο Χατζηδάκη που

ψηφίστηκε τον Ιούνιο και κυρίως τον πυρήνα του νόμου, τις νέες δουλικές σχέσεις που εισάγει (freelancing κτλ)!

ΟΧΙ ΑΛΛΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΔΙΑΝΟΜΕΙΣ - ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΡΑ!

-Ακόμη 2 δολοφονίες διανομέων στην Αθήνα! Άλλη μία στις 30/10 στη Θεσ/νίκη. Δεν πάει άλλο! Ένοχοι - αιτίες γνωστοί! Κυβέρνηση-εργοδότες μας θέλουν σκλάβους για τα κέρδη τους!

-Εντατικοποίηση στα μαγαζιά-κάτεργα! Υποασφαλισμένη εργασία

-Μη πληρωμή/κλοπή δώρων/επιδομάτων, υπερωριών, νυχτερινών, Κυριακών και αργιών, 15% για μηχανή, βενζίνες κτλ).

-Εντατικοποίηση στις πλατφόρμες μέσω μηνυμάτων, τεράστια αύξηση των παραβάσεων του ΚΟΚ λόγω freelancing (πληρωμή ανά παραγγελία, χωρίς ελάχιστο μισθό!).

Με οδηγό τη νίκη στην efood οι διανομείς συμμετέχουμε στην πανελλαδική 24ωρη απεργία στον κλάδο του Επισιτισμού - Τουρισμού που κήρυξε η Πανελλαδική Ομοσπονδία με συγκέντρωση και μοτοπορεία μαζί με τους υπόλοιπους εργαζόμενους του κλάδου, την Τρίτη 9 Νοέμβρη, Εγνατία με Αγ. Σοφίας στις 10.30 πμ.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

-Αυστηρό Νομικό Πλαίσιο για απαγόρευση εργασίας σε ακραίες καιρικές συνθήκες (χιονόπτωση, παγετός, αέρας κτλ).

-Συγκεκριμένο ποσό ως αποζημίωση για τα καύσιμα

-Ενίσχυση του ΣΕΠΕ-ΕΦΚΑ, κάθε ελεγκτικού μηχανισμού - αυστηρούς/μόνιμους ελέγχους

-Υποχρεωτική Κλαδική Σ.Σ.Ε. με γενναίες αυξήσεις στους μισθούς .

-Κατάργηση του εργατοκτόνου νόμου Χατζηδάκη!

-Ενταξη των Διανομέων στα Βαρέα κ Ανθυγιεινά Επαγγέλματα

Δεν Θα ζήσουμε σαν δούλοι! ο αγώνας συνεχίζεται...

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ ΔΙΑΝΟΜΕΩΝ

Στοιχεία Επικοινωνίας:

Τηλ: 6982268508

dianomeisthess.blogspot.gr

Facebook: Επιτροπή Αγώνα Διανομέων

Εργατικά Δυστυχήματα: Τι Είναι, Τι Δικαιούμαστε

Σύμφωνα με το Κέντρο Προστασίας Εργαζομένων και Ανέργων (ΚΕ.Π.Ε.Α.) της Γ.Σ.Ε.Ε. «Εργατικό ατύχημα είναι εκείνο που συμβαίνει στον εργαζόμενο κατά την εκτέλεση της εργασίας ή με αφορμή αυτή και το οποίο οφείλεται σε αιφνίδιο και βίαιο γεγονός, που συνεπάγεται ανικανότητα για εργασία ή ακόμα και θάνατο του εργαζομένου». Πρέπει να σημειωθεί ότι συγκεκριμένο νομοθετικό πλαίσιο δεν υπάρχει με ευθύνη των νεοφιλελεύθερων κυβερνήσεων που αφήνουν ανοιχτά παράθυρα στους εργοδότες ώστε να αποποιούνται τις ευθύνες τους.

Τα εργατικά δυστυχήματα χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες:

Κατά την εκτέλεση της εργασίας: Δυστυχήματα που συμβαίνουν κατά τη διάρκεια της εργασίας, π.χ. πτώση εργάτη από μηχανήμα.

Με αφορμή την εργασία: Δυστυχήματα εκτός του τόπου και του χρόνου της εργασίας που έχουν όμως σχέση με αυτή, π.χ. ατύχημα πηγαίνοντας ή γυρίζοντας από την εργασία.

Επαγγελματική ασθένεια: Η ασθένεια που οφείλεται στις επιδράσεις των συνθηκών εργασίας, όπως αναλυτικά αναφέρονται στον Κανονισμό Ασθένειας του ΙΚΑ.

Σε περίπτωση εργατικού δυστυχήματος:

Καταρχάς, ο εργοδότης υποχρεούται άμεσα να αναγγείλει κάθε εργατικό δυστύχημα στην πλησιέστερη Αστυνομική Αρχή και στην οικεία Επιθεώρηση Εργασίας εντός 24 ωρών. Για να αναγνωριστεί το δυστύχημα από το ΙΚΑ, είναι απαραίτητο να αναγγελθεί εμπρόθεσμα στις υπηρεσίες του. Η προθεσμία αναγγελίας δυστυχήματος στο ΙΚΑ πρέπει να γίνει μέσα σε 5 μέρες από το δυστύχημα. Ο γιατρός όμως και κάθε υπάλληλος του ΙΚΑ πρέπει να αναγγείλουν το δυστύχημα μέσα σε 24 ώρες από τότε που έλαβαν γνώση.

Πάγια τακτική των εργοδοτών

αποτελεί η ανασφάλιστη ή μισοασφαλισμένη εργασία. Έτσι, μεταξύ άλλων προσπαθούν με κάθε τρόπο να αποφύγουν τις συνέπειες που τους αναλογούν σε περίπτωση εργατικού δυστυχήματος. Δεν είναι λίγες οι φορές που ενώ ο εργαζόμενος χαροπαλεύει, οι εργοδότες τρέχουν να κουκουλώσουν το συμβάν και να αποκρύψουν την αλήθεια.

Απέναντι στην εργοδοτική αδιαφορία και αυθαιρεσία, δεν μένουμε με σταυρωμένα χέρια:

• **Πιέζουμε** τον εργοδότη να αναγγείλει το δυστύχημα με δικιά του ευθύνη για τις συνέπειες (ένσημα/πρόστιμα), διαφορετικά **καταγγέλλουμε το δυστύχημα στην Επιθεώρηση Εργασίας.**

• Με το έγγραφο της καταγγελίας, **πηγαίνουμε στο ΙΚΑ** (της περιοχής που κατοικούμε) **για να δηλώσουμε το δυστύχημα.**

• Καλούμε οπωσδήποτε **ασθενοφόρο και πηγαίνουμε στο νοσοκομείο όπου δηλώνουμε το δυστύχημα ως εργατικό.**

• Σε περίπτωση που το εργατικό **δυστύχημα είναι τροχαίο, καλούμε οπωσδήποτε την Τροχαία για να καταγράψει το συμβάν δηλώνοντάς το εργατικό**, άσχετα αν το ατύχημα εμπεριέχει τραυματισμό ή όχι.

Τι δικαιούμαστε σε περίπτωση εργατικού δυστυχήματος:

• **ΙΑτροφαρμακευτική και Νοσοκομειακή περίθαλψη:** Τα έξοδα για τις παροχές αυτές καλύπτονται από το ΙΚΑ. Εάν ο εργαζόμενος δεν είναι ασφαλισμένος στο ΙΚΑ, τα έξοδα ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης υποχρεώνεται να τα πληρώσει ο εργοδότης!

• **Αποδοχές - Επίδομα ασθενείας**

Ο εργαζόμενος δικαιούται κατά το διάστημα της ανικανότητας επίδομα ασθενείας από το ΙΚΑ και **το υπόλοιπο του μισθού του από τον εργοδότη** για διάστημα 15 ημερών, εάν έχει υπηρεσία μικρότερη του έτους ή 1 μηνός για υπηρεσία πάνω από έτος. Σε περι-

πτωση αναπηρίας το ΙΚΑ δίνει σύνταξη αναπηρίας. Σε περίπτωση θανάτου δίνει σύνταξη θανάτου στους συγγενείς.

• **Αποζημίωση για ηθική βλάβη ή ψυχική οδύνη**

Όλοι οι εργαζόμενοι ανεξάρτητα αν είναι ασφαλισμένοι ή όχι στο ΙΚΑ, εφόσον υποστούν εργατικό **δυστύχημα**, δικαιούνται χρηματική αποζημίωση για ηθική βλάβη. Σε περίπτωση θανάτου η αποζημίωση επιδικάζεται στα μέλη της οικογένειας (ψυχική οδύνη). Το ποσό της αποζημίωσης εξαρτάται από το βαθμό της βλάβης και ρυθμίζεται από το δικαστήριο.

Τα εργατικά δυστυχήματα δεν είναι ούτε τυχαία, ούτε μεμονωμένα. Αποκλειστικοί ηθικοί αυτουργοί είναι οι εργοδότες και η κυβέρνηση Μητσοτάκη (και οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις), που εφαρμόζουν τόσα χρόνια επάνω μας μια επίθεση άνευ προηγουμένου στα εργασιακά δικαιώματά μας. Ειδικά στον κλάδο του επισιτισμού (ντελίβερι) και της οικοδομής οι εργατικές δολοφονίες αυξάνονται κατακόρυφα. Ο εργατοκτόνος νόμος Χατζηδάκη που επί της ουσίας νομιμοποιεί την εργοδοτική αυθαιρεσία και την ανελέητη εντατικοποίηση θα επιδεινώσει ακόμη περισσότερο την κατάσταση.

Όχι άλλο αίμα εργατών - Όχι άλλες εργατικές δολοφονίες!

Με την οργάνωση και τον αγώνα μας σε κάθε χώρο δουλειάς να διεκδικούμε τα δικαιώματά μας και να επιβάλλουμε τις ανάγκες μας.

Εκλογές στο σωματείο Public

Στις 22 Οκτώβρη πραγματοποιήθηκαν οι εκλογές για ΔΣ και Ελεγκτική Επιτροπή στο Σωματείο εργαζομένων στα Public.

Έχοντας συμπληρώσει δύο χρόνια ύπαρξης το σωματείο, πριν καν καταφέρει καλά-καλά να αποκτήσει σάρκα και οστά και έναν εκτεταμένο-πανελλαδικό σκελετό μελών που θα του έδινε την δύναμη να αντιπαρατεθεί με την εργοδοσία για να διεκδικήσει Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, βρέθηκε αντιμέτωπο με πρωτόγνωρες δυσκολίες. Τα παρατεταμένα lok-ντάουν, η όξυνση της κρίσης του ελληνικού καπιταλισμού και η διαχείριση της με δεκάδες αντεργατικά μέτρα (ΠΝΠ, ΚΥΑ, νόμους) από την κυβέρνηση της ΝΔ, αλλάξαν κατά πολύ ακόμη και τον τρόπο εργασίας. Η πλειοψηφία των εργαζομένων βγήκε σε αναστολή εργασίας ενώ όσοι συνέχισαν να εργάζονται το έκαναν σε κλειστά καταστήματα. Μεγάλη μερίδα συναδέλφων παραιτήθηκε είτε διότι αναζήτησε νέα εργασία αποθαρρυσμένη από τις συνεχείς αναστολές εργασίας, είτε από την εντατικοποίηση της εργασίας, έτσι δυστυχώς μεγάλη μερίδα των μελών του σωματείου αδρανοποιήθηκε ή παραιτήθηκε μέσα σε αυτή την περίοδο. Από την άλλη πλευρά, κυρίως όπου τολμήθηκε η συνδικαλιστική και πολιτική δραστηριότητα είχε σαν αποτέλεσμα την

ενεργοποίηση εργαζομένων με αποκορύφωμα τις απεργίες του Μαΐου-Ιουνίου με σημαντική συμμετοχή που κορυφώθηκε στην Γενική Απεργία της 10ης Ιουνίου ενάντια στον αντιδραστικό νόμο Χατζηδάκη, όταν και πραγματοποιήθηκε απεργιακή φρουρά στα Public Συντάγματος με συμμετοχή αρκετών εργαζομένων. Έτσι παρά τις δυσκολίες, το σωματείο αναπλήρωσε τις απώλειες και ανανέωσε τα μέλη του.

Ως Αντεπίθεση των Εργαζομένων γνωρίζουμε τα προβλήματα και τις τεράστιες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στα Public. Η εντατικοποίηση της εργασίας έχει αυξηθεί ειδικά μετά το lok-νταουν και τις ελλείψεις προσωπικού που έχουν δημιουργηθεί, ενώ υποψιαζόμαστε ότι σκοπεύουν να την εντείνουν και άλλο χρησιμοποιώντας το αντεργατικό έκτρωμα του Χατζηδάκη.

Αυτός πρέπει να είναι και ένας βασικός στόχος του σωματείου, να οργανώσει τους εργαζόμενους για να αποτρέψουν την εφαρμογή του στην πράξη. Την ίδια στιγμή τα Public παρά το γεγονός ότι έχουν κερδίσει τεράστιο μερίδιο της αγοράς παραμένουν πρωταθλητές στην εγγύηση χαμηλότερου μισθού, με την συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων να πληρώνονται με τον βασικό μισθό, ακόμη και αν έχουν κλείσει αρκετά χρόνια στη δουλειά. Με την φρενήρη άνοδο

των τιμών όμως σε μία σειρά από βασικά αγαθά και υπηρεσίες αυτό δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνει ανεκτό και το σωματείο οφείλει να πρωταγωνιστήσει και να οργανώσει τη μάχη των εργαζομένων για επιβίωση. Οφείλει ακόμη να κάνει μια εκτεταμένη καμπάνια από κατάσταση σε κατάσταση για την ενημέρωση των στοιχειωδών δικαιωμάτων των εργαζομένων τα οποία ο κάθε αριβίστας διευθυντής καταστήματος ή προϊστάμενος τμήματος καταπατά για να δείξει έργο στην διοίκηση. Όλα αυτά θα πρέπει να διασφαλιστούν με την υπογραφή ΣΣΕ που θα πρέπει να γίνει βασικός στόχος για το σωματείο. Φυσικά, όλα αυτά προϋποθέτουν την αριθμητική ενδυνάμωση του σωματείου και την ανάπτυξη ενός μαχητικού σκελετού εργαζομένων που θα στηριχτεί από αυτό και θα το στηρίξει. Η περίοδος είναι δύσκολη, το σωματείο ακόμη νέο όμως οι εργαζόμενοι έχουμε ελάχιστα πια να χάσουμε, οι νικηφόροι αγώνες των εργαζομένων, στην e-food μας δείχνουν τον δρόμο. Με αυτό το πλαίσιο συμμετείχαμε στις εκλογές του σωματείου Public, με έναν υποψήφιο, ο οποίος εκλέχθηκε στα τακτικά μέλη του ΔΣ. Με αυτό το πλαίσιο και τις αρχές της εργατικής δημοκρατίας δεσμευόμαστε να δώσουμε την μάχη μαζί με τους εργαζόμενους για ένα δυνατό και μαχητικό σωματείο.

Το «ΝΕΟ» Ε.Σ.Υ. οδηγεί στην πλήρη ιδιωτικοποίηση της υγείας

Την Πέμπτη 21 Οκτώβρη πραγματοποιήθηκε πανελλαδική πανυγειονομική κινητοποίηση. Στην Αθήνα έλαβε χώρα 7ωρη στάση εργασίας, μαζική συγκέντρωση και διαδήλωση. Οι συγκεντρωμένοι υγειονομικοί κατέληξαν στο υπουργείο Υγείας, παρά την προσπάθεια των αστυνομικών δυνάμεων να τους αποτρέψουν. Στην υπόλοιπη χώρα, η 24ωρη απεργία πλασιώθηκε από συγκεντρώσεις έξω από τις Υγειονομικές Περιφέρειες.

Τα αιτήματα των κινητοποιήσεων είναι: 1) Δημόσια Δωρεάν Υγεία για όλους χωρίς προϋποθέσεις. 2) Μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού πλήρους-αποκλειστικής απασχόλησης. 3) Μονιμοποίηση χωρίς όρους και προϋποθέσεις επικουρικών-συμβασιούχων. 4) Κατάργηση του απαράδεκτου

μέτρου της αναστολής εργασίας ανεμβολίαστων υγειονομικών. 5) Καμία μείωση του αριθμού νοσοκομειακών κρεβατιών - όχι στη συγχώνευση-κατάργηση τμημάτων κλινικών νοσοκομείων. 6) Πλήρη, επαρκή, χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό των δημόσιων μονάδων υγείας για σύγχρονες, απολύτως δωρεάν υπηρεσίες υγείας για όλο το λαό. 7) Τέλος στην υπερφημέρευση, στις μετακινήσεις, στις αναστολές αδειών. 8) Τέλος στον αυταρχισμό της κυβέρνησης των διοικήσεων ΥΠΕ και διοικήτων σε βάρος των υγειονομικών που υπερασπιζόμενοι τους ασθενείς αναδεικνύουν δημόσια προβλήματα και ελλείψεις. 9) Ένταξη στα ΒΑΕ 10) Κάτω τα χέρια από το δικαίωμα στην απεργία.

Το αντιδραστικό σχέδιο που η κυβέρνηση βαφτίζει «νέο ΕΣΥ» σημαίνει:

Αύξηση των ήδη τραγικών ελλείψεων σε μόνιμο προσωπικό. Στη μνημονιακή εποχή δεν χωράνε άλλοι μόνιμοι και οι μισθοί τους. Αντίθετα, επιτάσσει τη γενίκευση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων ομηρίας, φτηνών, εξουθενωμένων και περιπλανώμενων υγειονομικών.

Η «αξιολόγηση» στην υγεία δεν θα αφορά στη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών αλλά στην υποταγή τους στη λογική του κέρδους. Δηλαδή, θα σημαίνει στέρηση από τους ασθενείς των αναγκαίων εξετάσεων, θεραπειών και φαρμάκων, γιατί στο νέο ΕΣΥ «θα παίρνεις μόνο ό,τι πληρώνεις».

Περαιτέρω μείωση του ήδη δραματικά μειωμένου αριθμού κρεβατιών. Νέα λουκέτα και συγχωνεύσεις τμημάτων, κλινικών και νοσοκομείων.

Νέα πεδία κερδοφορίας στην υγεία για τα τρωκτικά από την παραπέρα εκχώρηση υπηρεσιών των δημόσιων νοσοκομείων, τις εργολαβίες, τις ΣΔΙΤ.

Μετατροπή των δημόσιων μονάδων υγείας σε αυτοχρηματοδοτούμενες επιχειρήσεις με ακόμα μεγαλύτερη μείωση της κρατικής χρηματοδότησης και με έσοδα από την οικονομική αφαίμαξη των ασθενών.

Ο νικηφόρος αγώνας των διανομέων της e-food και οι μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών δείχνουν τον δρόμο για να αποτραπεί η επίθεση της κυβέρνησης στην υγεία και στα εργασιακά και συνδικαλιστικά μας δικαιώματα!

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι!

Αγώνας για υπογραφή συλλογικής συμβάσης εργασίας

Στα Φροντιστήρια Μέσης Εκπαίδευσης και στα Κέντρα Ξένων Γλωσσών κυριαρχούν η ανασφάλεια, οι ελαστικές σχέσεις εργασίας και η εργοδοτική ασυδοσία, λόγω της εφαρμογής των μνημονίων, της οικονομικής κρίσης, των αναριθμητών αντεργατικών νόμων και υπουργικών αποφάσεων, αλλά και της κατάργησης των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας που αποτελούσαν ένα δίχτυ προστασίας των εργαζομένων.

Τα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε είναι: 1) Το πενιχρό ωρομίσθιο. 2) Η υποδηλωμένη εργασία. 3) Η μη καταβολή δώρων και επιδομάτων. 4) Το ξεχείλωμα του ωραρίου. 5) Η καταπάτηση των αργιών, καθώς και η μη πληρωμή τους. 6) Τέλος, αλλά κατά την γνώμη μας, σημαντικότερο όλων είναι οι επαναλαμβανόμενες συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Οι απολύσεις που γίνονται κάθε χρόνο έχουν ως αποτέλεσμα να είμαστε άνεργοι και απλήρωτοι για 3-4 μήνες, στην καλύτερη περίπτωση.

Επιπρόσθετα, να μην μπορούμε να εξασφαλίσουμε τις ώρες της επόμενης χρονιάς, καθώς λόγω έλλειψης σύμβασης, δεν υπάρχει τυπική υποχρέωση των εργοδοτών για επαναπρόσληψή μας την επόμενη χρονιά. Αυτό μας αφήνει εκτεθειμένους και αδυνατίζει τη θέση μας απέναντι στους εργοδότες, δυσκολεύοντας την όποια προσπάθεια για διεκδικήσεις.

Σε όλα τα παραπάνω προστέθηκε εδώ και δύο χρόνια η τηλεργασία, η οποία υποβαθμίζει την εκπαιδευτική διαδικασία και αποτελεί χτύπημα στα δικαιώματα μαθητών-εκπαιδευτικών.

Επιπλέον, σχεδιάζεται η αλλαγή προϋποθέσεων για την καταβολή επιδόματος ανεργίας, το οποίο αποτελεί όρο επιβίωσης για όλους τους συναδέλφους τους καλοκαιρινούς μήνες.

Να ενισχύσουμε το Σωματείο - Να παλέψουμε για Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (Σ.Σ.Ε.)

Όλα τα παραπάνω ζητήματα θα περιλάμβανε μια κλαδική Σ.Σ.Ε., η

οποία απουσιάζει από το 2010. Με την Σ.Σ.Ε. που προσπαθούμε να υπογράψουμε θέτουμε το ζήτημα της αύξησης των μισθών, το ξεπάγωμα των τριετιών, το ζήτημα της δέσμευσης για ανανέωση της σύμβασης κάθε επόμενη χρονιά και μετατροπή της σε σύμβαση αορίστου χρόνου κ.λπ. Η υπογραφή Σ.Σ.Ε. από το σωματείο που θα καλύπτει όλες τις πτυχές της εργασιακής σχέσης, βάζοντας μπροστά τις ανάγκες και την αξιοπρέπειά μας είναι ο αποτελεσματικότερος δρόμος απέναντι στην επίθεση που δεχόμαστε, ενώ η μεγαλύτερη εγγύηση της εφαρμογής της στην πράξη είναι η οικοδόμηση ενός δυνατού Σωματείου ριζωμένου στους χώρους δουλειάς.

Σωματείο Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης (ΣΜΕΘ)

Αριστοτέλους 32, 4ος όροφος, 1ο γραφείο, ΕΚΘ (Κάθε Τρίτη 10:30πμ - 12:30μμ)

Τηλ: 2310 265 730 • e-mail: somiekth@gmail.com • www.smeth.gr

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών ενάντια στην αξιολόγηση Πρέπει να συνεχιστεί!

Τη Δευτέρα 11/10, μετά τις κατάπτυστες δικαστικές αποφάσεις που έκριναν παράνομη την απεργία-αποχή της Δ.Ο.Ε. - Ο.Λ.Μ.Ε. και της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., πάνω από 100.000 απεργοί εκπαιδευτικοί και χιλιάδες διαδηλωτές σε όλη την χώρα δώσαμε δυναμική απάντηση στον αυταρχισμό της Κεραμέως και βροντοφωνάξαμε ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση και ενάντια στην πολιτική της ιδιωτικοποίησης του δημόσιου σχολείου. Τα ποσοστά απεργίας, που φτάνουν στο 70% στη δευτεροβάθμια και στο 80% στην πρωτοβάθμια, επιβεβαιώνουν ότι η συντριπτική πλειοψηφία του κλάδου θέλει να παλέψει για να υπερασπιστεί τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας, τα εργασιακά μας δικαιώματα αλλά και τον δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών κατάφερε, παρά την τρομοκρατία του υπουργείου, των διευθυντών, των Μ.Μ.Ε., των ΜΑΤ και των δικαστηρίων να στριμώξει το υπουργείο παιδείας και την κυβέρνηση.

Όμως τη λύση, τους την πρόσφεραν οι δυνάμεις της **συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (Δ.Α.Κ.Ε., ΣΥΝ.ΕΚ., Π.Ε.Κ.)** αλλά και ένα κομμάτι των **Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων στην Δ.Ο.Ε. που ξεπούλησαν την απεργία αποχή στην πιο κρίσιμη στιγμή του αγώνα.**

Η ηγεσία της Ο.Λ.Μ.Ε.-Δ.Ο.Ε. αντί να σεβαστεί την εκφρασμένη θέληση του κλάδου και να κηρύξει ανυπακοή και συνέχιση της απεργίας-αποχής με οποιοδήποτε μέσο, με πραξικοπηματικό τρόπο, σεβάστηκε τη «νομιμότητα» της κυβέρνησης. Τη «νομιμότητα» που απαγορεύει στους εργαζόμενους να απεργούν και να αντιστέκονται, αυτή που ποινικοποιεί τον συνδικαλισμό και τους αγώνες. Οι παρατάξεις αυτές που έχνουν κροκοδείλια δάκρυα για το ότι η βάση των εκπαιδευτικών δεν τραβάει και δεν έχει διάθεση να αγωνιστεί, τώρα που οι εκπαιδευτικοί ενωθήκαμε και μπήκαμε στον αγώνα, τώρα επιλέγουν να μας διασπάσουν και να ξεπουλήσουν τον αγώνα μας. Είναι προφανές ότι αυ-

τές οι δυνάμεις θέλουν την αξιολόγηση και τρέμουν ότι όταν ο κόσμος της εκπαίδευσης αποφασίσει να αγωνιστεί, αυτοί δεν θα έχουν λόγο ύπαρξης.

Η Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών δώσαμε όλες μας τις δυνάμεις για την οργάνωση και συνέχιση της απεργίας-αποχής. Πιστεύουμε ότι μόνο μέσα από γενικές συνελεύσεις και επιτροπές αγώνα μπορεί να περάσει ο αγώνας στα χέρια των εκπαιδευτικών, ο οποίος είναι κι ο μόνος τρόπος για να αποφύγουμε το ξεπούλημα του. Η μάχη δεν τελειώσει! Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να συνεχίσουμε και να ενωθούμε στον δρόμο με όλους τους εργαζόμενους που παλεύουν. Να ενώσουμε τις φωνές μας με τους μαθητές και τους φοιτητές, έτσι ώστε να δώσουμε ενωμένοι τη μάχη για να μην περάσει η αξιολόγηση, η Ε.Β.Ε. και η τράπεζα θεμάτων, καθώς και όλα τα αντιεκπαιδευτικά μέτρα που ιδιωτικοποιούν το σχολείο, που χτυπούν τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών και τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

ΕΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ ΚΑΘΕ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΜΕΡΕΣ

Σ Δεκάδες γνωστά εργατικά δυστυχήματα-δολοφονίες και εκατοντάδες τραυματισμοί συμβαίνουν κάθε χρόνο, απόρροια της ακραίας εντατικοποίησης και του Νέου συστήματος Εκμετάλλευσης της Εργασίας. Σύμφωνα με στοιχεία του ΣΕΠΕ, την τετραετία 2014-2017, 279 εργαζόμενοι έχασαν τη ζωή τους εν ώρα εργασίας, στοιχεία που αντιστοιχούν σε 1 νεκρό συνάδελφο για κάθε 4 εργάσιμες μέρες(!). Μόνο το 2017 καταγράφηκαν 7.357 εργατικά ατυχήματα και 76 θάνατοι εργατών. Το 2021 θρηνούμε ήδη 24 νεκρούς συναδέλφους (πάνω από 2 θάνατοι τον μήνα!).

Με την εφαρμογή του εργατοκτόνου νόμου Χατζηδάκη, η κατάσταση έχει ήδη εκτροχιαστεί. Πέντε νέα περιστατικά ακραίας εργοδοτικής ασυδοσίας καταγράφηκαν εντός του Οκτώβρη:

- **Στις 15/10**, 15 παράγκες όπου στεγάζονταν 34 εργάτες γης στη Μαυωλάδα Ηλείας έγιναν παρανάλωμα του πυρός. Δύο εργάτες υπέστησαν εγκαύματα ενώ κήκαν όλα τους τα υπάρχοντα (έγγραφα, χρήματα και

ηλεκτρικές συσκευές). Την κύρια ευθύνη φέρουν τα αφεντικά, τα οποία υποχρεώνουν τους εργάτες να ζουν και εργάζονται κάτω από βάρβαρες συνθήκες εργασίας.

- **Τη Δευτέρα 25/10** ο 45χρονος Δημήτρης Δαγκλής, εργάτης της COSCO στην προβλήτα 2 του Σταθμού Εμπορευματοκιβωτίων Πειραιά (ΣΕΠ) τραυματίστηκε θανάσιμα εν ώρα εργασίας μετά τον εγκλωβισμό του στις ράγες που κινούνται οι γερανογέφυρες. Ως απάντηση στα εργατικά δυστυχήματα-δολοφονίες και συνολικά για τα προβλήματά τους, ναυτεργατικά σωματεία και ομοσπονδίες (ΕΝΕΔΕΠ, ΠΕΝΕΝ, ΠΝΟ κ.α) πραγματοποίησαν μαζική 9ήμερη απεργία. Οι εργαζόμενοι δεν πτοήθηκαν από την κήρυξη της απεργίας ως παράνομη, ύστερα από αίτημα της εργοδοσίας. Ως πρώτη νίκη στον πολυήμερο αγώνα τους, η εργοδοσία απέστειλε στο υπ. Εργασίας δεσμευτικό κείμενο για 5άρες πόστες, κατάργηση των κόντρα βαρδιών και δημιουργία επιτροπής υγιεινής και ασφάλειας.

- **Δύο εργαζόμενοι διανομείς της**

WOLT έχασαν τη ζωή τους εν ώρα εργασίας. Στην Αθήνα, 10/10, 18χρονος διανομέας κυνηγώντας το μεροκάματο συγκρούστηκε με ταξί στην Καλλιθέα. Στις 30/10 στη Θεσσαλονίκη, 47χρονος διανομέας, χτυπήθηκε θανατηφόρα από σπορ αυτοκίνητο που οδηγούσε με μεγάλη ταχύτητα. Οι δυο εργαζόμενοι, εργάζονταν με το καθεστώς freelancing («συνεργάτες»-εργαζόμενοι με το κομμάτι), που ξεδιάντροπα προωθείται από τον νόμο Χατζηδάκη και στερεί όλα τα δικαιώματα ενός μισθωτού, μεταξύ άλλων και την καταγραφή του δυστυχήματος ως εργατικό και την καταβολή αποζημίωσης στην οικογένεια. Στις 9/11, ολόκληρος ο κλάδος του Επισιτισμού προχωρά σε απεργία.

Με την αποφασιστικότητα και την οργάνωσή μας πρέπει να βάλουμε ένα τέλος στις δολοφονίες εργατών και να επιβάλλουμε το δικαίωμά μας στη ζωή και δουλειά με αξιοπρέπεια. Στο δρόμο που χάραξαν οι διανομείς της e-food, και οι εργαζόμενοι της Cosco να υπερασπιστούμε τον δικό μας νόμο: το δικό του εργάτη!

Βιβλιοπαρουσίαση «η Εξέγερση του Πολυτεχνείου» Σωφρόνης Παπαδόπουλος, εκδόσεις Εργατική Πάλη

Το βιβλίο αυτό είναι μία μακρόχρονη προσπάθεια του συγγραφέα ώστε να αποτυπωθεί η δράση των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων εκείνης της περιόδου με τρόπο εύληπτο για τους εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και τη νεολαία που αποτελούν τα θύματα της ταξικής εκμετάλλευσης και καταπίεσης.

Στα πρώτα κεφάλαια υπάρχει μια σύντομη σκιαγράφηση της εξέλιξης του ελληνικού καπιταλισμού, της ελληνικής κοινωνίας και των εσωτερικών δυνάμεών της. Στη συνέχεια καταγράφεται η πλήρης δράση των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων ώστε να μπορέσει ο αναγνώστης να δει τη συνάφεια και τη σύνδεση των γεγονότων μεταξύ τους.

Η Εξέγερση του Πολυτεχνείου, ιδιαίτερα τα πρώτα χρόνια της Μεταπολίτευσης φορτώθηκε και ντύθηκε με μύθους που δεν είχαν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Αυτοί που το καταπο-

λέμησαν εμφανίστηκαν σαν οι συντελεστές/υμνητές του ενώ αυτοί που είχαν συντελέσει στο να φτάσουμε στην κατάληψη αλλά και στην Εξέγερση, χαρακτηρίστηκαν «τυχοδιώκτες», «αριστεριστές», πράκτορες, κ.ά. Η «μυθολογία» που έπλασαν είχε στόχο να ξεριζώσει το εξεγερσιακό πνεύμα του Πολυτεχνείου.

Το βιβλίο του Σ. Παπαδόπουλου δεν έχει απλά μία «ιστορική/εγκυκλοπαιδική» σημασία αλλά είναι χρήσιμο για την εξαγωγή συμπερασμάτων όσων παλεύουν ενάντια στο καπιταλιστικό καθεστώς.

Ο συγγραφέας προσπάθησε να είναι αμερόληπτος, όσο και αν είναι δύσκολο αφού συμμετείχε ενεργά στα γεγονότα, με μία συγκεκριμένη ιδεολογία και πολιτική, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι προσπάθησε να ανυψωθεί πάνω από αυτά για να τα κρίνει. Αντίθετα, πιστεύει πως η εμπλοκή του και η πολιτική του τοποθέτηση ήταν μία πολύτιμη βοήθεια για

να διαπιστώσει την εσωτερική τους συνοχή και συνάφεια.

Ο Σωφρόνης Παπαδόπουλος από μαθητής ανέπτυξε ενεργό πολιτική δράση. Σε ηλικία 17-18 ετών ήρθε σε επαφή με τις ιδέες του επαναστατικού μαρξισμού/τροτσκιισμού και λίγο αργότερα οργανώθηκε στο ΚΔΚΕ (Κομμουνιστικό Διεθνιστικό Κόμμα Ελλάδας – ελληνικό τμήμα της 4ης Διεθνούς). Συμμετείχε σε όλους τους αγώνες της περιόδου 1961-67, στον αγώνα κατά της Δικτατορίας της 21ης Απριλίου 1967 όπου συνελήφθη, βασανίστηκε και καταδικάστηκε σε ισόβια και 5 χρόνια φυλακή, αποφυλακίστηκε με την αμνηστία (1973). Υπήρξε ιδρυτικό μέλος της Εργατικής Συνέλευσης, η οποία έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην έκβαση του Πολυτεχνείου, συνελήφθη και εξορίστηκε στις φυλακές της Γυάρου που η Χούντα τις είχε θέσει ξανά σε λειτουργία.